

[Jørgen Peder Hansen.]

nemlig i investeringernes retning og omfang, i nye prognoser over befolkningsudviklingen under hensyn til en ændret investeringspolitik, beslutning om et øget boligbyggeri og forbedrede landingsmuligheder i fiskerbyggerne og i udarbejdelsen af en ny udviklingsplan i snævert samarbejde med kommunalbestyrelserne. Hertil skal føjes regeringens tanker om at anvende erhvervsstøtelovgivningen til en længere række investeringer i byggerne. Det er elværker og fryserier, man her tænker på.

Der er altså allerede en proces i gang imod en ændring, en proces, som vil blive understøttet efterhånden.

Lad mig også minde om, at det i regeringens tiltrædelseserklæring er klart understreget, at vi ønsker principperne i Grønlandspolitikken taget op til en nyvurdering, men vi ønsker, det skal ske ud fra grønlændernes egne behov og forudsætninger. Sådan er det formuleret i tiltrædelseserklæringen, akkurat som det for øvrigt også ved flere lejligheder er blevet understreget af ministeren for Grønland.

Men det er lige så klart, at vi ønsker enhver ændring lagt frem til debat blandt den grønlandske befolkning i dens politiske organer, faglige sammenslutninger osv., som jeg nævnedet det. Vi ønsker ganske simpelt i socialdemokratiet, at Grønlandspolitikken skal være i dybeste harmoni med den grønlandske befolknings egne ønsker, også selv om dette skal betyde en langsommere investeringstakt og udvikling. Vi ønsker ikke, at der skal trykkes nye politiske modeller, heller ikke når der er tale om delløsninger, ned over hovedet på grønlænderne gennem beslutninger her i tinget. Beslutningsprocessen må efter vor opfattelse have sit udgangspunkt i den grønlandske befolkning. Handler vi anderledes her i tinget, medvirker vi blot til at fæstne det indtryk, at vi ikke i tilstrækkeligt omfang tager hensyn til de mennesker, som netop denne politik drejer sig om, og det finder vi uheldigt.

Jeg vil da gerne sige, at jeg påskønner det initiativ og de hensigter, som ligger bag forslaget, men dels finder jeg altså forslaget fremsat i for snæver en form i forhold til de mange problemer, der gemmer sig i Grønlandspolitikken, dels vil en eventuel gennemførelse af forslaget simpelt hen betyde,

at vi her i tinget fratager den grønlandske befolkning initiativet.

På baggrund af disse bemærkninger vil jeg dog til slut sige, at vi naturligvis er parat til at drøfte sagen i et udvalg.

Holger Hansen: Det er en usædvanlig situation for folketinget at skulle behandle et forslag til folketingsbeslutning angående Grønlandspolitikken. Det er vist ikke sket i mange år, om nogen sinde, at et af folketingets partier har valgt denne vej til at søge sine synspunkter vedrørende Grønlandspolitikken fremmet. Når dette altså er et særtilfælde, så skyldes det nok, at de fem partier her i salen alle er repræsenteret i Grønlandsrådet, hvor alle sager af større betydning drøftes, og hvor også hovedsagen i dette forslag til folketingsbeslutning har været debatteret gang efter gang. Ja, jeg tror, at jeg for mit vedkommende har været med til at debattere det, hver gang der har været møde i Grønlandsrådet, siden jeg blev medlem i 1968. Jeg har tidligere givet udtryk for, senest under Grønlandsdebatten i foråret her i folketinget, at der var behov for mere åbenhed om Grønlandsrådets arbejde, og jeg synes, at dette forslag til folketingsbeslutning viser det samme.

Det er altså ingen ny problematik, hr. Lembourn som ordfører for forslagstillerne lægger op til en drøftelse af. Vi har ført en debat i rådet herom mange gange. Jeg må give Grønlandsministeren ret i, at der er sket en ændring i lokaliseringspolitikken på Grønland. Ministeren har redegjort for omfanget, og det skal jeg altså ikke komme ind på. Jeg er og har været enig i den ændring, der allerede er gennemført, og jeg er enig med ministeren i hans konklusion, som jeg forstod på den måde, at han ikke i øjeblikket kunne tilråde pludselige ændringer. Det kan jeg heller ikke; jeg synes, at dette forslag berører et vigtigt område, men det er et brudstykke af et mønster, et brudstykke af et hele, et brudstykke af hele Grønlandspolitikken, som må behandles i sin helhed.

Vi vil altså gerne i venstre være med til at drøfte dette emne, som vi hidtil har gjort det, men vi tror ikke, det er det første fornødne, snarere at denne drøftelse skal ske og bør ske løbende som hidtil i Grønlandsrådet, hvor repræsentater for Grønlands landsråd er deltagere. Jeg har på venstres vegne un-